

Εξήγηση της Γ' ωδής του κανόνος του Ακαθίστου Ύμνου. (+Α. Θεοδώρου, Καθηγ. Παν/μίου)

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

«Τους σουσ υμνολόγους, Θεοτόκε, ως ζώσα και άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν στερέωσον· και εν τη θεία δόξη σου στεφάνων δόξης αξίωσον».

(Αυτών που σε υμνολογούν, Θεοτόκε, σαν πλούσια και ζωντανή πηγή δωρεών, στερέωσε τον πνευματικό θίασο που έχουν συγκροτήσει· και στη θεία δόξα σου αξίωσέ τους να λάβουν στεφάνια δόξας αμάραντης.)

Το σώμα των πιστών που προσκυνούν ευλαβικά το όνομα της Μητέρας του Θεού, είναι ευλογημένο από την υπεραγία Θεοτόκο. Διότι η Θεοτόκος είναι άεναη πηγή πνευματικών δωρημάτων. Από το θεομητορικό της μυστήριο αναβλύζουν χάρες πολλές. Και είναι φυσικό η Μητέρα του Θεού να προστατεύει το πνευματικό σώμα του Υιού της και να το στερεώνει στη χαρισματική του αύξηση και προκοπή. Ο ποιητής του Ειρμού διατυπώνει το αίτημα αυτό στην αγνή Θεομήτορα, με αισθήματα ευλαβικής ιεροπρέπειας. Και όχι μόνον αυτό. Ζητά παράλληλα και δόξα για τα παιδιά της από τη δοξασμένη Βασίλισσα του ουρανού και της γης, από την αρχόντισσα της θείας Βασιλείας, που είναι τόσο απλόχωρα γενναιόδωρη και μεταδοτική. Η άυλη δόξα της Τριάδος, το άκτιστο φως του Χριστού, είναι ουσιοποιημένα στη φύση που αγίασε ο Θεός με τον ερχομό του στον κόσμο. Το εργαστήριο της Παρθένου ανακράθηκε ολοκληρωτικά με τη θεόμορφη ενέργεια του Πνεύματος του Θεού, πιο πολύ και πέρα από κάθε άλλη κτιστή φύση. Γι' αυτό η

Παναγία είναι πραγματικά «χαριτωμένη». Η χάρη της διαχέεται παντού, λάμπει στο πνευματοφόρο σώμα της Εκκλησίας, αστράφτει στο φωτοβόλο χώρο της θείας Βασιλείας και λαμπρύνει, στεφανώνοντας με τη δόξα της όλους εκείνους που αποδέχονται το άρρητο μυστήριο του Τόκου της και με συγκίνηση ψάλλουν τα άφθιτα μεγαλεία της! [\(περισσότερα...\)](#)